

Səkkizinci Yeddidəndir — Üçüncü Nömrə

Daniel İki

Jeff Pippenger

2023-09-17

Bu məqalədə həll etməyə çalışacağımız sual budur: Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyindəki səltənatların Daniel kitabının ikinci fəslindəki ilk xatırlanması ilə Vəhy kitabının on yeddinci fəslindəki son xatırlanması necə uyğun gəlir. Mən Navuxodonosorun heykəlində əslində nəyin müəyyən edildiyi və pionerlərin mövqeyi barədə bəzi suallar qaldırmaq niyyətindəyəm; onların tarixi qayanın heykəlin ayaqlarına dəyəcəyi məqamı təmsil edirdi.

Bacı Uayt bildirir ki, biz “Allahın müqəddəs işinin dəmirin palçıqla qarışdığı heykəlin ayaqları ilə təmsil olunduğu” nöqtəyə çatmışdıq; o bunu daha sonra “kilsəçiliklə dövlətçilik sənətinin bir-birinə qarışması” kimi təsvir edir.

“Biz elə bir vaxta gəlib çatmışıq ki, Allahın müqəddəs işi, dəmirin palçıqlı gil ilə qarışdırıldığı heykəlin ayaqları ilə təmsil olunur. Allahın bir xalqı, seçilmiş bir xalqı vardır; onların fərasəti təqdis olunmalıdır; onlar təməlin üzərinə ağac, ot və saman qoymaqla murdarlanmalı deyillər. Allahın əmrlərinə sadıq olan hər bir can görəcəkdir ki, imanımızın fərqləndirici cəhəti yeddinci günün Şənbəsidir. Əgər hökumət Şənbəyə Allahın əmr etdiyi kimi ehtiram göstərsəydi, Allahın qüvvəsi içində durar və bir dəfə müqəddəslərə təslim edilmiş imanın müdafiəsində olardı. Lakin dövlət adamları saxta şənbəni dəstəkləyəcək və öz dini etiqadlarını papalığın bu övladının ayinləşdirilməsi ilə qarışdıracaqlar; bunu Rəbbin təqdis edib xeyir-dua verdiyi, insanın müqəddəs saxlanması üçün ayırdığı, Öz ilə Öz xalqı arasında min nəslədən bir əlamət olan Şənbədən üstün tutacaqlar. Kilsə hiyləkarlığı ilə dövlət idarəçiliyinin qarışdırılması dəmir və gil ilə təmsil olunur. Bu birlik kilsələrin bütün qüdrətini zəiflədir. Kilsəni dövlətin hakimiyyəti ilə təchiz etmək pis nəticələr doğuracaqdır. İnsanlar az qala Allahın səbrinin həddini aşmışlar. Onlar öz qüvvələrini siyasətə sərf etmiş və papalıqla birləşmişlər. Lakin vaxt gələcək ki, Allah Onun qanununu etibarsız etmiş olanları cəzalandıracaq və onların şər işi öz başlarına qayıdacaqdır.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168.

Tanrının müqəddəs işinin kilsə siyasəti ilə dövlət siyasətinin bir-birinə qarışdığı zamana gəlib çatmağımız, irəliləyən bir zaman dövrünün təsviridir. O deyir ki, bu qarışma “kilsələrin bütün qüvvəsini zəiflədir”, “pis nəticələr doğuracaqdır” və “Tanrının Öz qanununu etibarsız edənləri cəzalandıracağı vaxt gələcəkdir.”

Kilsə ilə dövlətin, kilsələrin qüdrətini zəiflədən qarışması Perqamos kilsəsinin təsviridir; burada kilsə siyasəti ilə dövlət siyasətinin birləşdirilməsi, günah adamının aşkara çıxmasından əvvəl baş verən imandan dönməni təmsil edirdi. Perqamos və xristianlıqla büt-pərəstlik arasındakı güzəşti simvolizə edən imperator Danielin ikinci fəslindəki dördüncü padşahlıqda meydana çıxır. Həmin güzəşt Danielin ikinci fəslində “gil” sözünün işlədilməsi ilə təmsil olunur.

Sən, ey padşah, gördün; və budur, böyük bir heykəl var idi. Bu böyük heykəl, parlaqlığı fəvqəladə olan, sənənin önündə dayanmışdı; onun surəti isə dəhşətli idi. Bu heykəlin başı saf

qızıldan, sinəsi və qolları gümüşdən, qarnı və budları tuncdan idi; ayaqları dəmirdən, pəncələri isə qismən dəmirdən və qismən gildən idi. Sən baxırdın ki, əlsiz yonulmuş bir daş qoparıldı və dəmir ilə gildən olan pəncələri üzərinə heykələ çırpılıb onları parça-parça etdi. Daniel 2:31–34.

Danielin təfsiri davam etdikcə, artıq sadəcə “gil” deyil, çirkli, yaxud “palçıqlı gil” oldu.

Ayaqları və barmaqları qismən dulusçu gilindən, qismən də dəmirdən gördüyünə görə, o padşahlıq bölünmüş olacaq; lakin onda dəmirin qüvvəsindən bir pay olacaq, çünki sən dəmirin palçıqlı gil ilə qarışdırıldığını gördün. Daniel 2:41.

Dulusçunun gilindən olan pak gil palçıqlı gilə çevrilir. Allah İlahi Dulusçudur və Onun işi heç vaxt palçıqlı olmur.

Lakin indi, ya Rəbb, Sən bizim Atamızsən; biz giliksən, Sən bizim dulusçumuzsan; və biz hamımız Sənin əlinin əsəriyik. Yeşaya 64:8.

Bütpərəst Romanın tarixində Smirna kilsəsi saf gil idi. Danielin ikinci fəslindəki dördüncü padşahlıq olan Perqamın tarixində isə gil palçıqlı gilə çevrilir. Keçiddə əvvəlcə sadəcə “gil”, sonra isə “dulusçu gili” kimi xatırlanan şey, təfsir davam etdikcə “palçıqlı gil”ə çevrilir. Bu dəyişiklik Tiatiraya, yaxud papalıq Romanına yol hazırlamaq üçün Perqamda həyata keçirildi. “Gil”dən “palçıqlı gil”ə keçid, Pavelin 2 Salonikililərdə “əvvəlcə baş verəcək imandan dönmə” kimi müəyyən etdiyi və Tiatiraya yol hazırlayan dönüklükdür.

Millerçilər Romanın dördüncü padşahlığından o tərəfi görə bilmirdilər və Məsihin İkinci Gəlişinin növbəti peyğəmbərlik hadisəsi olacağını gözləyirdilər, çünki surətin ayaqlarına dəyib onu parçalayan daş İkinci Gəlişi təmsil edir. Bəs Məsih 1798-ci ildə bir padşahlıq qurdu? O, 22 oktyabr 1844-cü ildə bir padşahlıq almaq üçün Ən Müqəddəs Yerə gəldi, lakin həmin vaxt o padşahlıq quruldu mu?

Bu iki sualdan birincisinin cavabı budur ki, Məsih Öz əbədi səltənətini 1798-ci ildə qurmadı. İkinci sualın, yəni Məsihin 22 oktyabr 1844-cü ildə Öz əbədi səltənətini qurub-qurmadığı sualının cavabı da xeyrdir.

Bütpərəst Romanın dövründə qurulmuş bir padşahlıq varmı? Bunu ona görə soruşuram ki, ilkin öncüllər dördüncü padşahlığı həm bütpərəst, həm də papalıq Romanı kimi başa düşürdülər; bu da Məsihin əbədi bir padşahlıq quracağı vaxt kimi 1798-ci ili dördüncü padşahlığın sonu ilə eyniləşdirir. Lakin Vəhy kitabı bütpərəst Romadan sonra gələn dörd padşahlığı müəyyən edir.

Əgər Danielin ikinci fəslindəki dördüncü dəmir səltənət sadəcə Konstantinin güzəştinin gilin palçıqlı gilə çevrilməsi ilə təmsil olunduğu bütpərəst Romanı ifadə edərsə, Məsih o tarixdə bir Padşahlıq qurmuşdumu? Cavab bəlidir. Xaçda — bu, Tiyatiranın deyil, Perqamın tarixidir — Məsih Öz “lütə” Padşahlığını təsis etdi. Xaçda əbədi bir Padşahlıq quruldu və həmin Padşahlığın taxtı son yağış zamanı qurulan bir taxtı simvolizə edir. O son yağış taxtı Onun “izzət” Padşahlığını təmsil edir.

Şagirdlərin Rəbbin adı ilə etdikləri elan hər bir cəhətdən doğru idi və onun işarə etdiyi hadisələr artıq o zaman baş verməkdə idi. “Vaxt tamam olmuşdur, Allahın Padşahlığı

yaxındır”, — onların xəbəri bu idi. “Vaxt”ın — Məsihə, “Məsh Olunmuş” qədər uzanmalı olan Daniel 9-dakı altmış doqquz həftənin — sona çatmasında Məsih İordan çayında Yəhya tərəfindən vəftiz olunduqdan sonra Ruhun məsh edilməsini qəbul etmişdi. Onların yaxın olduğunu bəyan etdikləri “Allahın Padşahlığı” isə Məsihin ölümü ilə bərqərar oldu. Bu padşahlıq, onlara inanmağa öyrədildiyi kimi, yer üzündə qurulan bir imperiya deyildi. O, nə də “bütün səma altında olan padşahlıq, hökmranlıq və padşahlığın əzəməti Haqq-Taalanın müqəddəsləri olan xalqa veriləcəyi” zaman qurulacaq gələcək, ölməz padşahlıq idi; o əbədi padşahlıq ki, onda “bütün hökmranlıqlar Ona qulluq edib itaət edəcəklər”. Daniel 7:27. Müqəddəs Kitabda işlədildiyi kimi, “Allahın Padşahlığı” ifadəsi həm lütf padşahlığını, həm də izzət padşahlığını bildirmək üçün istifadə olunur. Lütf padşahlığı İbranilərə Məktubda Paul tərəfindən nəzərə çatdırılır. “Zəifliklərimizin hissi ilə duyğulanan” mərhəmətli vəsatətçi Məsihə işarə etdikdən sonra, həvari deyir: “Buna görə də cəsarətlə lütf taxtına yaxınlaşaq ki, mərhəmət əldə edək və lütf tapaq.” İbranilərə 4:15, 16. Lütf taxtı lütf padşahlığını təmsil edir; çünki taxtın mövcudluğu padşahlığın mövcudluğunu nəzərdə tutur. Məsih Öz məsələlərinin çoxunda “göylərin Padşahlığı” ifadəsini ilahi lütfün insanların qəlbləri üzərindəki fəaliyyətini bildirmək üçün işlədir.

“Beləliklə, izzət taxtı izzət Padşahlığını təmsil edir; və bu Padşahlığa Xilaskarın bu sözlərində işarə olunur: ‘Bəşər Oğlu Öz izzəti içində və bütün müqəddəs mələklər Onunla birlikdə gələndə, O zaman Öz izzətinin taxtında oturacaq; və bütün millətlər Onun önündə toplanacaqdır.’ Matta 25:31, 32. Bu Padşahlıq hələ gələcəyə aiddir. O, Məsihin ikinci gəlişində qurulmayacaqdır.”

“Lütf padşahlığı insanın süqutundan dərhal sonra təsis edildi; o zaman ki, günahkar nəslin satın alınması üçün bir plan hazırlanmışdı. O, o vaxt Allahın niyyətində və vədi ilə mövcud idi; və iman vasitəsilə insanlar onun təbəələri ola bilərdilər. Lakin o, həqiqətdə Məsihin ölümünədək qurulmamışdı. Xilaskar, yer üzündəki missiyasına başlamış olduqdan sonra belə, insanların inadkarlığı və naşükürlüyündən yorularaq, Kalvariya qurbanından geri çəkilə bilirdi. Getsemanidə bəla camı Onun əlində titrəyirdi. O, elə o zaman alnından qanlı təri silə və günahkar nəslə öz təqsiri içində həlak olmağa tərk edə bilirdi. Əgər O bunu etsəydi, süqut etmiş insanlar üçün heç bir satın alınma ola bilməzdi. Lakin Xilaskar Öz canını təslim etdiyi və son nəfəsində, “Tamam oldu”, deyərək fəryad etdiyi zaman, o zaman satın alınma planının yerinə yetməsi təmin edildi. Edəndə günahkar cütlüyə verilmiş xilas vədi təsdiq olundu. Əvvəllər Allahın vədi ilə mövcud olan lütf padşahlığı məhz o zaman quruldu.” Böyük Mübarizə, 347.

Məsih əbədi Padşahlığını peyğəmbərlik tarixində bütpərəst Romanın dövründə qurdu, papalıq Romanın sonunda deyil. O, həmçinin, İkinci Gəlişi zamanı izzət Padşahlığını qurur; bu isə, İslamın dörd küləyinin sərbəst buraxıldığı son yağışın tarixini də əhatə edir.

“Son yağış pak olanların üzərinə gəlir — o zaman hamı onu əvvəllər olduğu kimi qəbul edəcək.

“Dörd mələk buraxıldıqda, Məsih Öz Padşahlığını quracaq. Son yağışı yalnız bacardıqları hər şeyi edənlər alacaqlar. Məsih bizə kömək edərdi. Hamı Allahın lütfü ilə, İsanın qanı vasitəsilə qalib gələ bilirdi. Bütün göy bu işlə maraqlanır. Mələklər maraqlanırlar.” Spalding and Magan, 3.

Dörd külək buraxıldıqda, Məsih Öz səltənətini qurur. Həm axır yağış, həm də dörd küləyin buraxılması mərhələli hadisələri təmsil edir və bunların heç biri zaman daxilində bir nöqtəni təmsil etmir. Dörd külək İslamı təmsil edir.

“Mələklər dörd küləyi saxlayırlar; bu küləklər qopub azad olmaq və bütün yer üzünün səthi boyunca şığımaq istəyən qəzəbli bir at kimi təsvir olunur; onun yolu isə viranəlik və ölüm daşıyır.

“Əbədi aləmin lap astanasında yuxuda qalaq? Küt, soyuq və ölü olaq? Ah, kaş ki, kilsələrimizdə Allahın Ruhü və nəfəsi Öz xalqına üfürülsün ki, onlar ayaqları üstə dursunlar və yaşasınlar. Görməliyik ki, yol dardır, qapı isə sıxdır. Lakin biz o sıx qapıdan keçdikcə, onun genişliyi hədsizdir.” Manuscript Releases, cild 20, 217.

Mələklər Allahın Ruhunun Allahın xalqı üzərinə üfürüldüyü zaman dövründə, izi boyunca ölüm və dağıntı gətirərək qopub azad olmağa can atan İslamın qəzəbli atını saxlayırlar. Sonra onlar ayaqları üstə durur və yaşayırlar. Ruh onlara üfürülməzdən əvvəl Allahın xalqı ölüdür, çünki Ruhun nəfəsi onların ayağa qalxıb yaşamalarına səbəb olur. Sister White dedikdə ki, biz indi dəmir və palçıqlı gil ilə qarışmış surətin ayaqlarının kilsə ilə dövlətin birləşməsini təmsil etdiyi bir vaxta gəlib çatmışıq, son yağışın tökülməsi hələ gələcəkdə idi.

“Axırıncı yağış Allahın xalqının üzərinə yağmalıdır. Qüdrətli bir mələk göydən enməlidir və bütün yer üzünü onun izzəti ilə işıqlanmalıdır.” Review and Herald, 21 aprel 1891.

Vəhyin on səkkizinci fəslində iki səs vardır.

“İsa Özünün ictimai xidmətinə başladığında, Məbədi onun müqəddəsliyi təhqir edən murdarlanmasından təmizlədi. Onun xidmətinin son əməlləri sırasında Məbədin ikinci dəfə təmizlənməsi də var idi. Beləliklə, dünyaya xəbərdarlıq edilməsinə dair son işdə, kilsələrə iki fərqli çağırış edilir.” Selected Messages, book 2, 118.

Birinci səs Allahın xalqı üçün oyanış çağırışıdır, ikinci səs isə hələ də Babilədə olan Allahın digər övladları üçün oyanış çağırışıdır.

“Şər içində, aldadılış və yanlışlıq içində, ölümün lap kölgəsi altında yatan bir dünya var,—yatmış, yatmış. Onları oyatmaq üçün can əzabı çəkənlər kimlərdir? Hansı səs onlara çata bilər? Fikrim gələcəyə yönəlir; o zaman işarə veriləcək: ‘Budur, Bəy gəlir; Ona qarşı çıxın.’ Lakin bəziləri çıraqlarını yenidən doldurmaq üçün yağ əldə etməyi gecikdirmiş olacaqlar və çox gec anlayacaqlar ki, yağla təmsil olunan xasiyyət başqasına ötürülə bilən bir şey deyildir.” Bible Echo, May 4, 1896.

Parçada iki sual verildi. Onları oyatmaq üçün can əzabı çəkənlər kimlərdir? Hansı səs onlara çata bilər?

Dünyanı oyadan “səs”, Allahın digər sürüsünü Babilin içindən çağırən Vəhy on səkkizinci fəslin ikinci səsidir. Həm Allahın xalqının, həm də dünyanın Gecəyarısı hayqırtısı ilə oyadılmağa ehtiyacı vardır; bu isə sadəcə olaraq son yağışın başqa bir rəmzidir.

Millerçilər dördüncü səltənətin günlərində Məsihin əbədi bir səltənət quracağını müəyyən etməkdə haqlı idilərmə? Bəli.

O, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin dördüncü səltənətinin tarixi dövründə, çarmıxda Öz “lütf” səltənətini bərqərar etdi. Həmin səltənət bütpərəst Roma idi. Daniel iki-də, Tiyatira kilsəsindən əvvəl gələn imandan dönmə təmsil olunurmu? Bəli, çünki Allahın xalqını təmsil edən gil, gildən palçıqlı gilə çevrildi. Belə isə, surətdə Tiyatira haradadır? Yaxud ümumiyyətlə o, surətdə varmı? O, surətdə təmsil olunur və Navuxodonosor Danielin dördüncü fəslində öz təkəbbürlü qürurunun zirvəsinə çatdıqda, bu həqiqətə işıq tutur.

Padşah danışdı dedi: “Mənim qüdrətimin gücü ilə padşahlıq evi üçün tikdiyim və əzəmətimin şərəfi üçün ucaldığım bu böyük Babil məgər bu deyilmi?” Daniel 4:30.

Navuxodonosorun çöl heyvanı kimi yaşadığı iki min beş yüz iyirmi günlük mühakiməsindən dərhal əvvəl o, öz təkəbbürünü belə bir sual verməklə nümayiş etdirdi: məgər böyük Babil adlanan səltənəti quran mən deyiləmmi? Vəhy on yeddidəki fahişənin alnında belə yazılmışdır: “SİR, BÖYÜK BABİL, FAHİŞƏLƏRİN VƏ YER ÜZÜNÜN İYRƏNCLİKLƏRİNİN ANASI.” Sister White-in onu adlandırdığı kimi, Roma kilsəsi Böyük Babildir. Surətdəki qızıl baş hərfi Babili təmsil edir və eyni zamanda, ölümcül yara almış hakimiyyət olmaq kimi tək bir səciyyəvi xüsusiyyətə malik olan Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin beşinci padşahlığı olan ruhani Babili də təmsil edir. Yeşaya iyirmi üçdə Sur kimi təmsil olunan papalıq hakimiyyəti bir padşahın günləri qədər, yetmiş il unudulacaqdı. Navuxodonosorla təmsil olunan hərfi Babil də ölümcül bir yara aldı; bu yara Navuxodonosor iki min beş yüz iyirmi günlüyə öz padşahlığından uzaqlaşdırıldıqda sağaldıldı. Hərfi böyük Babil ruhani böyük Babilin tipi idi və onların hər ikisinin padşahlığı müvəqqəti olaraq əllərindən alındı, sonra isə bərpa edildi. Vəhy on yeddidəki fahişənin əlində gümüş cam yox idi, nə də tunc və ya dəmir cam; onun əlində qızıl cam var idi.

Və qadın bənövşəyi və qırmızı rənglərə bürünmüşdü, qızıl, qiymətli daşlar və mirvarilərlə bəzənmişdi; əlində isə fahişəliyinin iyrənclikləri və mürdərlikləri ilə dolu qızıl bir cam var idi. Vəhy 17:4.

Qızıl hərfi Babili təmsil edirdi və o, həm də ruhani Babili — Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin 1798-ci ildə ölümcül yara almış beşinci padşahlığını — təmsil edir; həmin vaxt Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin altıncı padşahlığı taxta çıxdı. Surətdə hərfi Babildən sonra iki gücdən — midiyalılarından və farslardan — ibarət olan gümüş padşahlıq gəldi və Daniel səkkizdəki fars buynuzu sonradan və daha yüksək qalxdı. Midiyalı Darius birinci buynuz idi və onun sərkərdəsi Kir, Midiyalı padşah Dariusdan sonra nəticə etibarilə hakimiyyətə gələcək bir fars idi.

Kirus Məsihin bir timsalı idi; o, Allahın xalqını əsarətdən azad etmə prosesini başlatmalı idi. Midiya-Fars imperiyası Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin altıncı padşahlığını təmsil edir ki, bu da Amerika Birləşmiş Ştatlarıdır. Amerika Birləşmiş Ştatlarının iki buynuzu var və bunlar respublikaçılığı və protestantlığı təmsil edir. Darius Amerika Birləşmiş Ştatlarının respublikaçı buynuzunu, Kirus isə protestantlıq buynuzunu təmsil edir. Kirus Allahın xalqını Yerusəlimi və məbədi yenidən qurmaq üçün azad etmə prosesini necə başlatdısa, Amerika Birləşmiş Ştatları da ruhani Babil əsarətinin əsirlərini azad etmək üçün ucaldılmış ölkə idi ki, Millerçilərin təməlini

qoyduğu ruhani məbəəd inşa edilsin. Babilin hərfi əsarətinin yetmiş il sürməsi, ruhani Babildəki min iki yüz altmış illik əsarətin təmsali idi. Amerika Birləşmiş Ştatları Navuxodonosorun surətində gümüş çiyinlərdir.

Tuncdan olan üçüncü padşahlıq bütün dünyanı təmsil edən Yunanıstan idi. O padşahlıq Birləşmiş Millətlər Təşkilatıdır; Vəhy on yeddidə 1798-ci ildə hələ gəlməmiş olan padşahlıq da həmin idi. Vəhy on yeddidəki on padşah öz padşahlıqlarını yeddidən olub səkkizinci padşahlıq olan papalığa verməyə razılaşırlar. Onlar bu razılaşmanı ABŞ tərəfindən buna məcbur edildikləri üçün və dünya ABŞ-da bazar qanunu zamanı tam şəkildə tökülməyə başlayan axır yağış dövründə sərbəst buraxılan İslamın “dörd küləyi” tərəfindən məhv edildiyi üçün edirlər.

Birləşmiş Ştatlarda bazar günü qanunu qəbul edildikdə, Allah Öz xalqını Allahın digər övladlarını Babildən çağırmaq üçün bir bayraq kimi ucaldaraq Özünün “izzət” səltənətini təsis edir. Beləliklə, Protestantizmin buynuzu Mediya-Farsın iki buynuzu ilə uyğunluq içində ən sonda qalxır və birincidən daha uca olur. Birləşmiş Millətlər dünyaya nəzarəti papalığa verməyə razılan kimi, İslamın dörd küləyi buraxılır və ümumdünya səltənəti, Yunanıstanın qırılmış və dörd buynuz əmələ gətirmiş birinci buynuzunun ölümündən sonra gələn müharibə ilə üz-üzə qalır.

Surət dəmir ayaqlara (dövlət idarəçiliyi) və palçıq gildən ayaqlara (kilsə idarəçiliyi) və on barmağa (on padşaha) çatdıqda, əllə yonulmadan dağdan qoparılmış daş surətin ayaqlarına dəyir. Millerçilər Danielin surətinə münasibətdə doğru idilər, peyğəmbərlik tarixində öz mövqe nöqtələrindən nə dərəcədə doğru ola bilirdilərsə, o dərəcədə doğru idilər. Lakin Alfa və Omeqa həmişə sonu başlanğıcla göstərir və Navuxodonosorun surətindəki dörd padşahlıq dünyanın sonunda öz ruhani qarşılıqlarını təmsil edən dörd həqiqi padşahlığı ifadə edir.

Tarix səltənətləri arasında Roma səkkizinci olaraq meydana çıxır və yeddidəndir. Daniel yeddidə Roma səkkizinci olaraq meydana çıxır və yeddidəndir. Daniel səkkizdə Roma səkkizinci olaraq meydana çıxır və yeddidəndir. Vəhy on yeddidə Roma səkkizinci olaraq meydana çıxır və yeddidəndir. Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin səltənətlərinin ilk dəfə xatırlandığını təmsil edən Daniel ikidə müasir ruhani Roma səkkizinci olaraq meydana çıxır və yeddidəndir. Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin səltənətlərinin ilk (Alfa) təsviri sonuncunu (Omeqa) müəyyən edir.

“Biz elə bir zamana gəlib çatmışıq ki, Allahın müqəddəs işi dəmirin palçıqlı gil ilə qarışdırıldığı heykəlin ayaqları ilə təmsil olunur. Allahın bir xalqı, seçilmiş bir xalqı vardır; onların fərasəti təqdis edilməlidir və onlar təməl üzərinə odun, ot və saman qoymaqla murdar olmamalıdırlar. Allahın əmrlərinə sadıq olan hər bir can görəcək ki, imanımızın fərqləndirici xüsusiyyəti yeddinci gün Şənbəsidir. Əgər hökumət Şənbəyə Allahın əmr etdiyi kimi ehtiram göstərsəydi, Allahın qüdrətində dayanar və bir vaxtlar müqəddəslərə təslim edilmiş imanın müdafiəsində olardı. Lakin dövlət adamları saxta şənbəni dəstəkləyəcək və öz dini etiqadlarını papalığın bu övladının qeyd olunması ilə qarışdıraraq onu Rəbbin təqdis edib xeyir-dua verdiyi, insanın müqəddəs tutması üçün ayırdığı, Özü ilə Öz xalqı arasında min nəsəl boyunca bir əlamət olan Şənbədən üstün tutacaqlar. Kilsəçiliyin və dövlətçiliyin qarışdırılması dəmir və gil ilə təmsil olunur. Bu birlik kilsələrin bütün qüvvəsini zəiflədir. Kilsəyə dövlətin qüdrətinin verilməsi pis nəticələr doğuracaqdır. İnsanlar az qala Allahın səbrinin həddini keçmişlər. Onlar öz güclərini siyasətə sərf etmiş və papalıqla birləşmişlər. Lakin elə bir vaxt gələcək ki, Allah

Öz qanununu etibarsız etmiş olanları cəzalandıracaq və onların pis əməlləri öz başlarına qayıdacaqdır.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1168.

Alfa və Omeqa Daniel barədə iki “yeni”ni qabaqcıl anlayışın düzgün tərkib hissəsinə çevirmişdir.

Taxtda əyləşən dedi: Budur, Mən hər şeyi təzə edirəm. Sonra mənə dedi: Yaz, çünki bu sözlər doğrudur və etibarlıdır. Yenə mənə dedi: Tamam oldu. Mən Alfa və Omeqayam, başlanğıc və sonam. Susayana həyat suyunun bulağından müftə verəcəyəm. Vəhy 21:5, 6.